

Перспективи розвитку будь якого суспільства цілком справедливо пов'язуються з молоддю.

Питання забезпечення зайнятості молоді є важливим для суспільства і держави, тому визначає особливі завдання для правового регулювання в цій сфері.

1-го січня 2013 року набрав чинності Закон України "Про зайнятість населення", ухвалений Верховною Радою України 5 липня 2012 року.

I. Значні зміни стосуються працевлаштування молоді.

1.1. До категорій громадян, які недостатньо конкурентоспроможні на ринку праці належить молодь, яка закінчила навчання або звільнилася із строкової військової служби і яка вперше приймається на роботу;

Для регулювання працевлаштування молоді, держава вводить жорсткі регулятивні інструменти, а саме – встановлює квоти на підприємствах, установах та організаціях (ст.14 Закону). Закон також передбачає подання роботодавцями звітів встановленого зразка до Державної Служби Зайнятості стосовно працевлаштування молоді.

Роботодавцям, які працевлаштували на нове робоче місце молодого працівника, терміном не менше, ніж на 2 роки, щомісячно компенсуються витрати у розмірі єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за відповідну працевлаштовану особу. У разі звільнення працівника з ініціативи роботодавця сума наданих коштів повинна повернутися до Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування у повному обсязі.

1.2. Також зміни у працевлаштуванні стосуються державної підтримки молодих працівників, залучених до роботи в селах і селищах.

Молодому працівнику, який уклав трудовий договір на строк не менш як три роки з підприємствами, установами та організаціями, що розташовані у таких населених пунктах, надається житло на строк його роботи та одноразова адресна допомога у десятикратному розмірі мінімальної заробітної плати за рахунок коштів Державного бюджету України у порядку та за переліком професій (спеціальностей), затверджених Кабінетом Міністрів України. У разі якщо молодий працівник пропрацює в такому населеному пункті не менше десяти років, житло передається йому у власність.

II. Розширюються можливості для підвищення конкурентоспроможності молоді.

Студенти вищих та учні професійно-технічних навчальних закладів, що здобули професію (кваліфікацію) за освітньо-кваліфікаційним рівнем "кваліфікований робітник", "молодший спеціаліст", "бакалавр", "спеціаліст" та продовжують навчатися на наступному освітньо-кваліфікаційному рівні, мають право проходити стажування за професією (спеціальністю), за якою здобувається освіта, на підприємствах, в установах та організаціях незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, на умовах, визначених договором про стажування у вільний від навчання час.

Строк стажування за договором не може перевищувати шести місяців. Вперше передбачено внесення роботодавцем запису про проходження стажування до трудової книжки. Керувати таким стажуванням за індивідуальною програмою може тільки працівник підприємства, установи, організації, який має стаж роботи за відповідною професією (спеціальністю) не менш як три роки.

Законом також передбачено, що у разі коли в період стажування вищезазначена особа, виконує професійні роботи, підприємство, організація, установа за всі роботи, виконані відповідно до наданих завдань, здійснює виплату їй заробітної плати згідно з установленими системами оплати праці за нормами, розцінками, ставками (окладами) з урахуванням коефіцієнтів, доплат і надбавок.

Цей пункт надасть змогу роботодавцям надати професійний досвід молодим фахівцям,

що зробить їх подальше працевлаштування більш конкурентним.

Викладач правових дисциплін: Бісік С.Г.